

บทที่ ๔

สภาพเขตทรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ และปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน

4.1 สภาพของเขตทรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ

รายงานการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดตั้งเขตทรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ (2537 : 1-4) ได้ระบุถึงสภาพโดยทั่วไปของเขตทรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ ไว้ดังนี้

ที่ดัง

เขตทรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลลุง ตำบลหัวย่างbam ตำบลห้วยข้าวคำ ตำบลล้อ ตำบลทุ่งร่องทอง อ่าเภอจุน ตำบลน้ำแวง ตำบลทุ่งผาสุก ตำบลฝ่ายหลวง อ่าเภอเชียงคำ ตำบลหัวylanan ตำบลป่าชาang ตำบลคงสุวรรณ ตำบลสันໂක้ง ตำบลบ้านคำ อ่าเภอดอกคำใต้ ตำบลเงิน ตำบลล้ออย ตำบลนาปรัง อ่าเภอปง จังหวัดพะ夷า ครอบคลุมป่าสงวนแห่งชาติป่านแม่จุน ป่าห้วยดอกเข็ม และป่าแม่อิงฟ่งขาว ป่าน้ำแวงและป่าห้วยไคร ป่าแม่ยม รวมพื้นที่ประมาณ 231,875 ไร่ หรือ 371 ตารางกิโลเมตร อยู่ในระดับแผนที่ 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหาร ตำแหน่งชุดที่ L 7017 ระหว่างที่ 5047I, 5047II, 5047III และ 5047 IV ระหว่างเส้นรุ้ง (Latitude) ที่ 19° 4' N ถึง 19° 28' N และเส้นระวาง (Longitude) ที่ 100° 3' E ถึง 100° 19' E

อาณาเขต

ทิศเหนือ เริ่มตั้งแต่ดอยผาผึ้ง ตรงจุดพิกัดที่ PB 125483 ติดเส้นทางเชื่อมระหว่างบ้านดอนครีมน ตำบลล้อ อ่าเภอจุน กับบ้านวังขอนແಡง ตำบลหัวylanan อ่าเภอดอกคำใต้ และเนื่องจากพื้นที่เป็นทาง เวียงลอ ทางทิศเหนือนี้มีลักษณะเป็นอ่าง ดังนั้นทุกตำบลของอ่าเภอจุนจึงอยู่ในอ่างทิศเหนือทั้งหมด นอกจากนี้อาณาเขตทางทิศเหนือยังติดกับเขตตำบลน้ำแวง อ่าเภอเชียงคำที่บริเวณดอยขุนหัวม่วงทางด้านทิศตะวันออกของบ้านหัวม่วง จุดพิกัดที่ PB 275518 ไปจนถึงค้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของบ้านพายาว ตำบลทุ่งผาสุก อ่าเภอเชียงคำ จังหวัดพะ夷า จุดพิกัดที่ PB 360497

ทิศตะวันออก จดกับด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของบ้านแวง ดังนี้ บ้านสันติสุข บ้านใหม่เจริญไพร บ้านใหม่นาสา บ้านครีวีໄກ ตำบลฝ่ายหลวง อ่าเภอเชียงคำ จุดพิกัดที่ PB 360480 ลงไปทางทิศใต้ผ่านเขตตำบลเงิน อ่าเภอปง ที่ด้านทิศตะวันตก ของบ้านปางผักหม บ้านใหม่น้ำเงิน บ้านดอนเงิน และบ้านแม่ทาย ตำบลล้ออย ไปจนถึงทิศตะวันตกเฉียงเหนือของบ้านหนองขาว ตำบลนาปรัง อ่าเภอปง จุดพิกัดที่ PB 353233

ทิศใต้ จดกับพื้นที่ของอุทayanแห่งชาติดอยภูนาง จังหวัดพะ夷า โดยมีสันปันน้ำเป็นแนวแบ่งเขตเริ่มจากหัวยฝาย ห้องที่ตำบลบ้านคำ อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะ夷า จุดพิกัดที่ PB 140078 ไปถึงดอยบุนน้ำจุน จุดพิกัดที่ PB 176183 ดอยคงเทวตา จุดพิกัดที่ PB 194205 ดอยบุนน้ำม่วง จุดพิกัดที่ PB 210236 ดอยบุนแม่เลอะ จุดพิกัดที่ PB 222243 ดอยพาสโต๊ก จุดพิกัดที่ PB 284280 บริเวณบุนหัวไคร์ ตำบลลุน อำเภอจุน จังหวัดพะ夷า จนถึงบ้านหัวยคอกหมู่ ตำบลนาปรัง อำเภอปง จังหวัดพะ夷า

ทิศตะวันตก เริ่มจากทิศเหนือของป่าสงวนแห่งชาติป่าหัวยดอกเงี้ยมและป่าแม่อิงฟั่งขาว บริเวณทิศตะวันออกเฉียงใต้ของบ้านวังขอนแಡง ตำบลหัวยลาน อำเภอตอกคำใต้ จุดเชื่อมกับป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่จุน จุดพิกัดที่ PB 113478 ลงไปทางทิศใต้ผ่านด้านทิศตะวันออกของบ้านทุ่งตันครึ บ้านครึดอนแก้ว บ้านใหม่พัฒนา บ้านหัวยตันตุ่มน้ำช้า ตำบลหัวยลาน บ้านสันป่าม่วง บ้านคำบัน บ้านค่าพัฒนา บ้านสันทรราย บ้านค่างกลาง บ้านค่าเหนือพัฒนา บ้านค่าดอนตัน ตำบลบ้านป่าซาง บ้านคงครก บ้านคง บ้านสันป่าลักษ ตำบลคงสุวรรณ บ้านถ้ำอมศีล บ้านถ้ำใน ไปจนถึงทิศตะวันออกเฉียงใต้ของบ้านสันทรรายทอง ตำบลบ้านคำ อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะ夷า จุดพิกัดที่ PB 480080

พื้นที่ป่า

พื้นที่ป่ามากกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ของป่าเวียงลอ มีความอุดมสมบูรณ์และหลากหลายทางชีวภาพ ประกอบด้วย ป่าดิบเข้าประจำณ 5 เปอร์เซ็นต์ ป่าเต็งรัง ประจำณ 35 เปอร์เซ็นต์ ป่าเบญจพรรณประจำณ 60 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นกันอยู่หัวพื้นที่อย่างหนาแน่นเป็นแหล่งกำเนิดของหัวยต่างๆ เช่น หัวยแม่จุน หัวยแม่ทะลาย หัวยข้าวคำ หัวยกิ่วแก้ว หัวยหินปูน หัวยกั้ง หัวยตันตุ่ม หัวยปือย หัวยป่าซาง หัวยจี้ หัวยแม่ต้า หัวยคงคำ หัวยแท้ง หัวยแม่ราย หัวยน้ำเงิน หัวยน้ำเงิน หัวยตันยาง หัวยเกียง หัวยหลวง หัวยแพะ หัวยห้า หัวยน้ำสาวด หัวยไคร์ เป็นต้น หล่อเดียวประชาชนและพื้นที่การเกษตรของอำเภอจุน ดอกคำใต้ เยียงคำ ปง และอำเภอไก่คีียง รวมพื้นที่มากกว่า 100,000 ไร่

ในพื้นที่ไม่มีการทำไร่เลื่อนลอยของชาวเขาหรือประชาชนพื้นราบ ประชาชนโดยรอบพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชาวพื้นราบ มีที่ทำการอยู่ตามที่ราบชายป่า และร่องห้วย ไม่บุกรุกถือเป็นภัยใน เขตป่าอนุรักษ์ซึ่งเป็นแหล่งดินน้ำสำราญ จะมีอยู่บ้างเพียงการเก็บหาของป่าเพื่อใช้อุปโภคบริโภคในครัวเรือน เลี้ยงปศุสัตว์และการลักลอบตัดไม้เพื่อใช้สอย ส่วนที่ทำเป็นการค้ามีน้อยมาก ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการจัดให้มีป่าชุมชนไก่สันหมูบ้านปลูกพืชที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ ไม้โตเรื้و ไม้ไผ่ พืชอาหารต่างๆ และสั่งเสริมการทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

สภาพภูมิประเทศ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงสลับเนินเขาเป็นภูกระนาคตลอดพื้นที่ การวางตัวของแนวเขากลางท้องดาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ ความลาดชันของพื้นที่อยู่ในช่วงประมาณ 30-60 องศา เช่นเดียวกับพื้นที่ทั่วหมด

สภาพเดินฟ้าอากาศและฤดูกาล

เขตราชายพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ จังหวัดพะ夷า อยู่ในเขตอิทธิพลของลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (Southwest monsoon) พัดผ่านทะเลขามหาสมุทรพาเอาฝนและความชื้นเข้ามาในช่วงประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม และเขตอิทธิพลของลมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast monsoon) พัดพาเอาความหนาวเย็นและแห้งแล้งมาในช่วงเดือนพฤษจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยภาพรวมมี 3 ฤดูกาล เช่นเดียวกับพื้นที่อื่นๆ ในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ชนิดดินและหิน

พื้นที่ส่วนใหญ่ของเขตราชายพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ อยู่ในหน่วยแผนที่ที่ 62 ตามการแบ่งกลุ่มคินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ ซึ่งหน่วยแผนที่นี้เป็นหน่วยพื้นที่ที่ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขาและเทือกเขาซึ่งมีความลาดชันมากกว่า 35 องศา เช่นเดียวกับพื้นที่ทั่วหมด ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไป แต่ว่าแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดในบริเวณนี้ มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโคลงกระჯายหัวไปส่วนใหญ่ยังคงคุณค่าของป่าไม้ประเภทต่างๆ เช่น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง หรือป่าคงดินซึ่ง กลุ่มดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร เนื่องจากมีปัญหาด้วยประการที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติเพื่อรักษาแหล่งดินน้ำสำราญ

ทรัพยากรป่าไม้

เนื่องจากชนิดป่าส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง ดังนั้นพรรณไม้ที่สำคัญ และมีค่าทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นชนิดที่เป็นไม้พื้นของป่าดังกล่าว ได้แก่ ไม้สัก มะค่าโมง ตะเคียน ยางแดง ประดู่ ก่อ ตะแบก เตึง รัง เทียง พลวง เกลือดคำ เกลือดแดง ยมห้อม เสลา กะบก เป็นต้น แต่ละชนิดมีลักษณะเด่นของแม่ไม้ตามธรรมชาติซึ่งปัจจุบันในพื้นที่อื่นมีเหลืออยู่ไม่นัก และมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อยๆ เนื่องจากการทำไว้ที่ไม้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ทรัพยากรสัตว์ป่า

สภาพป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์และต่องเนื่องกันกับพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยภูนาเงิน ผืนใหญ่ส่งผลให้มีสัตว์ป่าของท้องถิ่นที่สำคัญอาทัยอยู่หลายชนิด ได้แก่ นกยูง เลียงกา เก้ง กวาง ไก่ฟ้า ไก่ป่า กระอก อีเห็น งูชนิดต่างๆ นกเขา นกกระทา ลิงลม หมาป่า กระจะ ตะกวัด ลิงวอก นกบุนทอง นกแก้ว นกกระรง หมูป่า เป็นต้น

แต่ในปัจจุบัน สัตว์ป่าหลายชนิดลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว บางชนิดไม่สามารถตรวจพบได้แล้วในปัจจุบัน จึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการคุ้มครองรักษา เพื่อให้สัตว์ป่าเหล่านี้อยู่อาศัยอย่างปลอดภัยและมีโอกาสได้ขยายพันธุ์ตามธรรมชาติต่อไป

ชุดเด่น

เขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเวียงຄومีชุดเด่นทางด้านหินศิลปะที่สวยงามประกอบไปด้วย เทือกเขาน้อยใหญ่ตั้งสลับซับซ้อนวางตัวเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ ประกอบด้วยสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะดงไม้ตะเคียนบริเวณห้วยแม่ทะลาย ได้รับการคุ้มครองรักษาจากประชาชนบ้านแม่ทะลาย ตำบลพระธาตุบึงแงง อำเภอจุน จังหวัดพะเยา เป็นอย่างดี แต่ละต้นมีขนาดใหญ่มากและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติเป็นที่ตื่นตาตื่นใจแก่ผู้ที่ได้ไปเที่ยวชม

นอกจากนี้ยังมีสัตว์ป่าประจำท้องถิ่นที่สำคัญและมีค่อนข้างชุกชุมคือ นกยูง จากการสำรวจข้อมูลและสอบถามประชาชนรอบพื้นที่บอกมาว่า ประชาชนลือว่าบนนกยูงเป็นสัตว์ชั้นสูง เป็นสัตว์คู่บารมีของพระราชาหรือพระเจ้าอยู่หัว มีเทวดาอารักษ์อยู่ด้วยกัน ทำอันตรายหรือล่านกยูงจะมีอันเป็นไปมีภัยมาถึงตัวและคนໄกสีชิด จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นกยูงสามารถอยู่อาศัยได้อย่างปลอดภัยและขยายพันธุ์ตามธรรมชาติได้เป็นจำนวนมาก สามารถหาดูได้ตามไร่หรือสวนที่อยู่ติดชายป่าและห่างจากชุมชนพอสมควร ซึ่งนกยูงจะออกมากหากินเมื่อตีบีบีที่ตกอยู่ตามพื้นดิน

4.2 บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของเขตრักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงล้อ

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงล้อมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า ได้กำหนดไว้ดังนี้

1) คุ้มครองพื้นที่เขตฯ ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 การกระทำผิดตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535

2) คุ้มครองพื้นที่เขตฯ โดยจัดการแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำ แหล่งอาหาร และพื้นที่เพื่อกิจกรรมอื่น ๆ และคุ้มครองให้สัตว์ป่าได้อยู่อาศัยอย่างปลอดภัย

3) จัดการทรัพยากรสัตว์ป่าโดยสำรวจข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับชนิดจำนวนสัตว์ป่า และชนิดจำนวนพืชอาหารสัตว์ป่า แหล่งน้ำ แหล่งอาหารตลอดจนถึงแนวล้อมอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับสัตว์ป่าเพื่อนำมาประกอบการวางแผนการจัดการทรัพยากรสัตว์ป่าในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ

4) สร้างเสริมเผยแพร่และให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า และป่าไม้รวมถึงการบริการประชาชนด้านการศึกษา วิจัยทางวิชาการ

5) พื้นที่สภาพพื้นที่ซึ่งลูกบุกรุกทำลายโดยการปลูกต้นไม้เพิ่ม หรือคุ้มครองป้องกันไม่ให้มีการบุกรุกแพร่กระจายต่อไปอีก

6) แก้ไขปัญหากรณีเกิดความขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เขตฯ พันธุ์สัตว์ป่า

7) บริหารงานทั่วไปของเขตฯ ตามที่ได้ระบุไว้

4.3 ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน

ปัจจุบันการปฏิบัติงานของเขตฯ ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการทรัพยากรสัตว์ป่า คือการลักลอบล่าสัตว์ป่าของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนรอบพื้นที่ป่า ซึ่งยังคงลักลอบเข้าไปล่าสัตว์ป่าเพื่อนำเนื้อและอวัยวะต่างๆ ของสัตว์ป่ามาบริโภค และจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชากรสัตว์ป่าหาย希นิดลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว ถึงแม้ว่าเขตฯ ได้ดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ไปกับการใช้มาตรการด้านการปราบปรามจับกุมผู้กระทำการลักลอบล่าสัตว์ป่าอย่างสม่ำเสมอแล้วก็ตาม แต่ยังไม่สามารถทำให้การลักลอบล่าสัตว์ป่าของประชาชนลดลงอยู่ในระดับที่จะเกิดความปลอดภัยต่อสัตว์ป่าได้